

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 42/2011-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. februára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., H., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 101/2003, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. novembra 2011 doručená sťažnosť J. B., H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 101/2003.

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že predmetom namietaného konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 3 C 101/2003 bolo rozhodovanie o žalobe proti sťažovateľovi (žalovanému, pozn.) o vypratanie nebytových priestorov. Okresný súd namietané konanie

zastavil uznesením sp. zn. 3 C 101/2003 zo 7. júna 2006, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) č. k. 4 Co 273/2006-161 z 12. decembra 2006 nadobudlo právoplatnosť 9. februára 2007. Zo sťažnosti vyplýva, že sa ňou sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov postupom okresného súdu v časti namietaného konania, v ktorej okresný súd rozhoduje o náhrade trov konania.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd „... podľa príslušných ustanovení zákona NR SR č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov po oboznámení sa s obsahom spis. materiálu v rozsahu stanovenom zákonom (vo veci 3C 101/2003) prijal moje podanie na ďalšie konanie, ustanovil mi zástupcu na zastupovanie pred Ústavným súdom a vo veci rozhodol...“.

Ústavný súd prípisom zo 16. decembra 2010 vyzval sťažovateľa, aby doplnil svoju sťažnosť vzhľadom na skutočnosť, že táto neobsahovala všetky náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), predovšetkým, aby preukázal, že vyčerpал opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov.

Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ reagoval podaním z 26. januára 2011, ktorým požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu pre konanie pred ústavným súdom; prílohou tohto podania bolo potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na účely ustanovenia právneho zástupcu.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že v prípadoch, ak sťažovatelia v sťažnosti namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy alebo práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, skúma, či v súlade s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde využili právny prostriedok, ktorý im na ochranu týchto práv poskytuje zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 757/2004 Z. z.“) v ustanoveniach § 62 až § 68, t. j. sťažnosť proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov adresovanú predsedovi príslušného všeobecného súdu (m. m. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 73/05, III. ÚS 78/05).

Z obsahu sťažnosti a ani z jej príloh nevyplýva, že by sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu postupoval vo vzťahu k okresnému súdu v namietanom konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 101/2003 tak, ako mu to umožňovali ustanovenia § 62 až § 68 zákona č. 757/2004 Z. z., t. j. podal sťažnosť predsedovi súdu.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ ani napriek predchádzajúcej výzve ústavného súdu nepreukázal, že podal sťažnosť predsedovi súdu. Navyše, aj zo zisťovania ústavného súdu vyplýva, že okresný súd sťažnosť predsedovi súdu neeviduje.

Keďže ústavný súd v zásade považuje podanie sťažnosti predsedovi súdu za nevyhnutný predpoklad meritórneho preskúmania sťažnosti, ktorou sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (vzhľadom na skutočnosť, že predseda okresného súdu mal a má v zmysle citovaných ustanovení možnosť prijať adekvátne opatrenia na urýchlenie prerokovania veci), sťažnosť sťažovateľa vzhľadom na uvedený skutkový stav pri predbežnom prerokovaní odmietol z dôvodu jej neprípustnosti (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na zjavne bezúspešné uplatňovanie ochrany základného práva prostredníctvom tejto sťažnosti sa ústavný súd už nezaoberal otázkou právneho zastúpenia sťažovateľa.

Nad rámec odôvodnenia tohto uznesenia ústavný súd poukazuje na svoje zistenie, že okresný súd v namietanom konaní v čase predbežného prerokovania sťažnosti o náhrade trov už rozhodol uznesením sp. zn. 3 C 101/03 z 20. decembra 2010.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. februára 2011